

[Poul Møller.]

Hvilket blev præciseret af flere talere: det er biografpublikummet, der har fået regningen“.

Nu er det jo oplyst siden, at det ikke var champagne, men mousserende anjouvin, altså anjouvin, der er tilsat kulsyre, så det ligner champagne, omend det ikke smager som sådant. Man må beklage, at journalisten ikke har haft så fine smagsløg, at han kunne skelne, men det er der jo ikke noget at gøre ved, når man med vilje forsøger at narre dem, man inviterer.

Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt biografafgiften fritager for det høje folketings kontrol med hensyn til overflødige udgifter, så tror jeg, den højtærede kulturminister vil være enig med mig i, at det gør den naturligvis ikke. Hvad enten folketingset pålægger befolkningen at betale udgifterne af en tvungen biografteaterafgift eller i form af en forlystelsesskat, henhører det selvfølgelig under folketingsets kontrol. Det fremgår også direkte af loven om biografteaterdrift, i hvis § 18 det hedder, at fondens budget skal optages på de årlige finanslove. Gennemgår man finansloven for i år, vil man se, at der ikke inden for dens rammer er afsat noget beløb til afholdelse af denne årlige fest. Udgiften må derfor anses for uhjemlet og kan vel i og for sig overhovedet kun bringes i overensstemmelse med lovgivningen, hvis den har fundet sted i henhold til den nævnte lovs § 18, stk. 5, hvorefter ministeren for kulturelle anliggender i særlige tilfælde kan godkende, at der af fondens midler ydes støtte til andre formål end de i stk. 1 og 2 omhandlede til gavn for dansk film.

Jeg ved ikke, om ministeren for kulturelle anliggender har truffet afgørelse om, at der kan bruges et pengebeløb til denne fest. til gavn for dansk film, men jeg ville dog tvivle på det.

Vi har tidligere her i folketingset modtaget beretninger og bemærkninger fra statsrevisoratet vedrørende afholdelse af sådanne store festligheder. Jeg kan f. eks. erindre

om den kritik, der fandt sted af rejsegildet på polyteknisk læreanstalt i Odd-Fellow palæet for et par år siden. Jeg kan erindre om den kritik, statsrevisorerne fandt anledning til ved indvielsen af Rødby-Fehmern-ruten, hvor man også bespiste flere hundrede mennesker, og det vakte opsigt — også revisionens opsigt — da man ved statsradiofonisens jubilæum i foråret anvendte 400.000 kr. til jubilæumsfestligheder. Men her drejer det sig endda ikke om jubilæer eller indvielse af en færgerute eller et rejsegilde én gang for alle for et meget stort byggeri; her drejer det sig om en årligt tilbagevendende begivenhed. Man har åbenbart ment, at den gaveuddeling, der skal finde sted efter loven, og som består i, at den højtærede kulturminister overrækker visse konstante beløb til forskellige, skal finde sted under — om ikke champagneknald, så dog i hvert fald mousserende vines knald, og andemad og alt muligt andet — man har jo senere kunnet læse i Ekstra Bladet, at der også blev givet kaffe med cognac og jusser, og at festen varede til langt ud på natten.

Jeg synes, det er — for at tale alvorligt — en uskik, at vi har disse store offentlige bespisninger, og om det går af en almindelig skatteindtægt eller af en pålagt biografteaterafgift er fuldstændig ligegyldigt. Jeg mener, at udgiften er uhjemlet, men såfremt den højtærede kulturminister i sit svar på spørgsmålet kan finde en hjemmel for den, og finde ud af, at hjemmelen er indeholdt i de finanslovmæssige bevillinger, så lader jeg mig gerne belære, og derfor har jeg stillet dette spørgsmål.

Ministeren for kulturelle anliggender (*Sølvhøj*): Det ærede medlem hr. Poul Møller har spurgt mig, om festen fredag den 3. december er betalt af filmsfondens midler, og det kan jeg oplyse at den er. Filmselskaberne Palladium-Saga, i hvis studier præmieuddelingen fandt sted, havde vederlagsfrit stillet lokaler og faciliteter, herunder også personale, til rådighed, og dette havde man gjort, fordi man fandt, at dette arrange-